

- Continuing a course of medication on Shabbat
- Treatments for erectile dysfunction
- Defining “danger to a limb”

א. בדי השולחן על קצות השלחן, קלח: ט"ס"ק יח

ונראה שבכ"מ שאמרו סכנת אבר לאו דוקא סכנת ביטול האבר לגמרי, אלא אפילו הסכנה היא שהאבר ישאר חלש כל ימיו ולא יהא ראוי למלאכתו כדרך העולם, כגון שיהי' צולע על ירכו או שהיד לא תפעל כראוי, גם זה בכלל סכנת אבר, כש"כ לגבי איסור רפואה שבארנו לעיל דיש מקום לעשות סניף להיתר הא דאין אנו בקיאין בשחיקת סמנים.

ב. נשמת אברהם או"ח שכח: הקדמה, עמ' שצא, בשם ר' יהושע נויברט

ויש מקום לומר שסכנת אבר אין זו רק באבר אדם מרמ"ח איברים שבו, אלא כל חלק מסוים של גוף האדם אשר אם לא יטפלו בו כעת, יש חשש שיצא מפעולתו, גם זה נקרא בשם "סכנת אבר", כגון רחם האשה אשר מתפקדה ללדת ילדים, אם לא יטפלו בו כראוי ע"י לקיחת תרופות, קיים חשש שלא תוכל להיכנס להריון, גם זה נקרא בשם סכנת אבר.

ג. שו"ת מנחת יצחק חלק א סימן קח

בדבר שנשאל מאיש אחד שיש לו מיחוש בלבו, ועל כן לפי פקודת הרופאים מוכרח לבלוע איזה סמי רפואה קודם ואחר תשמיש, כדי לחזק את מזגו שלא יזיק לו התשמיש, ובזה השאלה, רפואה הנ"ל.

(א) כבר אמרתי לכת"ה דלדעתי שרי. ואך כת"ה העיר, ממה דאיתא בש"ע או"ח (רטו:א) דאסור לעשות מחיצה בפני הנר כדי שישמש, ומוכח שם דאפילו ל"ה רק איסור אוהל דרבנן אסור... ואם כן י"ל דהה"ד ליקח סמי רפואה, אף דהוי רק איסור מדרבנן משום שמא ישחוק סמנים אסור. אכן באמת, אדרבה משם ראייה להיתר, דהרי מבואר בפוסקים דע"י עכו"ם שרי מטעם דהוי שבות דשבות במקום מצוה, וכדאיתא בת"ס (או"ח עג)... ובזה אמינא דכ"ש בנד"ד, על פי המבואר בתשו' הרדב"ז (ח"ג סי' תר"מ) בנדון חולה שאין בו סכנה, אם מותר לשתות משקה המשלשל בשבת, ובזה האריך להוכיח מהרמב"ן והרשב"א וה"ה והר"ן ז"ל דאם מותר לומר לנכרי לעשות מלאכה, כ"ש שיהיה מותר לשתות סמנים, דלית בהו אלא משום שחיקת סמנים, דאמירה לנכרי שבות והא נמי גזירה דרבנן בעלמא הוא, וקילא טפי מאמירה לנכרי בשבות דרבנן ע"ש, ואם כן אם מותר אמירה לנכרי בשבות דרבנן לענין מצוה, כ"ש דשרי ליקח סמנים הנ"ל.